

Прості вірші

Марія Матіос

1

Ти дивишся на мене каро —
І груди протинає жар.
Ти є мій Спас.
І Божа кара.
Ти любчик мій.
І Бог.
І цар.

Гніздо моє.
І оборона.
І просто — мій ти чоловік...
Чий? Чий? — ріка питає сонна.
Чий? Чий? — гуде нічний потік.

Що? Що?! —
гримлять гірські пороги
Твій?! —
лані зиркають на шлях.
Мій — від людей?
Чи мій — від Бога?
А далі — пишуть в небесах...

2

Бог вбронить.
Хай Бог боронить.
Може, я тебе вброню.
Я цілую твої долоні.
Я боюся.
Бо я люблю.

Я молюся.
І я клянуся.
І солону сльозу роню.
І голублю — як мру,

журюся,
Попелію —
бо я люблю.

На плече твоє обіпруся —
Нетерплячу згашу свічу.
Розумію тебе.
Й корюся.
І мовчу.
І мовчу.
Мовчу.

...А біда у дзвінки нам дзвонить.
І росте — як під буком мох.
Бог вборонить.
Нас Бог вборонить.
Чи змете...
Це лиш знає Бог.

4.
Ти упав на мене — як грім
Паде на тонку ялицю.
Зітнув мене — як зігрів —
Пахку, аж дурманну глицю.
Я вчула, що вже нема
Коріння, кори і крони...
...Та капала звідкись смола —
смолиста сльоза в долоні.

6.
Складу долоні — мовчки помолюся.
О, Господи, на кого я молюсь?!
Це смерть моя.
І я її боюся.
Це смерть моя.
І я її боюсь.
До тебе, як до мами, притулюся.
І співом пташки радісно озвусь.
Це смерть моя.
І я її боюся.
Це смерть моя.
І я її боюсь.

Нікого більш судити не беруся.
Але благословляє наш союз.
Це смерть моя.
І я її боюся.
Це смерть моя.
І я її боюсь.
Бо я тобі, як Господу, корюся.
На кожен подих твій я підкорюсь.
Це смерть моя.
І я її боюся.
Це смерть моя.
І я її боюсь.
Ну а на цім з привітом застаюся.
А з боєм я ще трохи поборюсь.
Ти — смерть моя.
І я її боюся.
Ти смерть.
...І я тебе вже не боюсь.